

24 Aar i Embedet, og en anden, som har været 20 Aar i Embedet. Jeg begyndte i Formiddags med at sige, at ingen af mine Udtalelser her i Salen maatte opfattes, som om jeg vilde udtale mig pro eller kontra nogen af disse Læger. Det sagde jeg straks, og det ærede Medlem har ikke Lov til i nogen Maade at tvivle om, at jeg skal handle fuldt ud efter min Embedspligt overfor disse Læger, og at jeg skal gøre alt, hvad der staar i menneskelig Magt for, at der bliver handlet upartisk overfor dem. Men jeg gaar ikke med til, før jeg har alle Oplysninger paa Bordet, at skride til Handling, og jeg mener, at naar Sundhedsstyrelsen ligger inde med andre Oplysninger, end jeg er i Besiddelse af, skal den ikke undlade at give dem fra sig. Jeg kan vente, til Sundhedsstyrelsen er færdig med den foreløbige Undersøgelse. Naar Sundhedsstyrelsens Medlemmer om disse Mænd have vidst gennem mange Aar alt, hvad der ligger for mig, er det mærkeligt at ville have, at jeg skal skride ind mod disse Embedsmænd nu, og ikke ville vente en Maaned eller 14 Dage, indtil Sundhedsstyrelsen har sendt mig de paagældende Oplysninger. Saa let gaar jeg ikke med til at afskedige disse Embedsmænd. Jeg skal gøre min Pligt, ingen behøver at være bange for, at det ikke skal ske, men lad mig faa alle de Oplysninger, Sundhedsstyrelsen har.

Rørdam: Den højtærede Justitsminister kan aldeles ikke sige, at Sundhedsstyrelsen har vidst i mange Aar, hvad den ved om disse Mænd. Jeg personlig har om en af disse Mænd hørt i mange Aar, at han har været Morfinist, men jeg har aldrig set nogen positiv Klage over denne Mand, før der blev indsendt en Klage fra „Hospitalstidende“s Redaktion. Angaaende de to andre Læger har jeg vistnok aldrig hørt noget som helst ufordelagtigt. Har jeg hørt noget, har det i alt Fald kun været løse Rygter, som den højtærede Justitsminister ikke kan forlange, at Sundhedsstyrelsen skal slaa ned paa. Sundhedsstyrelsen har slaaet ned paa disse Folk, fordi der er fremkommet en positiv Klage over dem, ledsaget af mange Bilag. Mener den højtærede Justitsminister — og det er et vigtigt Spørgsmaal, som vi skulle have afgjort —, at Sundhedsstyrelsen skal skride ind mod enhver Læge, om hvem den hører det Rygte, at han er Morfinist eller Alkoholist? Maa jeg først faa Svar paa det Spørgsmaal.

Justitsministeren (Billow): Jeg vil bede Sundhedsstyrelsen, som det ærede Medlem ikke repræsenterer, om at rette det Spørgsmaal til Ministeriet, saa skal Sundhedsstyrelsen selvfølgelig faa Svar hurtigst muligt. Men her er ikke Stedet til at besvare den Slags Forespørgsler. Der skal dog lidt mere grundig Overvejelse til, end det kan ske under en Diskussion her i en sen Aftentime.

Rørdam: Jeg har altid troet, at Rigsdagen var et Sted, hvor man kunde diskutere de udkomne Love, og hvorledes disse skulde fortolkes. Der er udkommet en Lov om Sundhedsstyrelsen, og denne Lov er paa visse Punkter vanskelig at fortolke, og den højtærede Justitsminister maa virkeligt have den Pligt overfor Tingets Medlemmer at sige, hvorledes han mener, at denne Lov skal fortolkes. Og jeg spørger Justitsministeren, hvad han mener, Sundhedsstyrelsen skulde have gjort andet, end hvad den har gjort. Den højtærede Justitsminister sagde: Naar der kommer et Resultat af en grundig Undersøgelse angaaende disse Lægers Forhold, skal jeg nok skride ind mod dem og eventuelt fratage dem deres Embeder. Maa jeg spørge Justitsministeren, hvorledes han ønsker, at denne Undersøgelse skal foretages. Naar de paagældende Læger sige, at de intet fejle, og deres foresatte sige det samme, og naar en af Lægerne tillader sig at skrive i Bladene, at det er næsvise Spørgsmaal, Sundhedsstyrelsen har gjort ham, maa jeg saa spørge Ministeren: Hvad vil Ministeren have, at Sundhedsstyrelsen skal gøre?

Justitsministeren (Billow): Nu bliver Spørgsmaalet straks et helt andet end før. Det, jeg sagde, var, at jeg vilde vente med at tage min Bestemmelse her, indtil jeg faar alle Oplysningerne. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at Sundhedsstyrelsen ligger inde med andre Oplysninger og maaske — det gaar jeg ud fra — mere grundige Oplysninger angaaende disse Læger, end jeg har, og naar den forlanger en Undersøgelse i Henhold til § 7, maa jeg saa ikke faa det hele Materiale, inden jeg træffer en saadan Afgørelse. Det, jeg mente, de skulde have gjort — for man skal ogsaa medtage de Erklæringer, man kan faa, til Fordel for de paagældende — i Sundhedsstyrelsen i dette Tilfælde, var selvfølgelig at skrive til Karantænekommissionen. Ligger det ikke snublende nær at skrive til den Institution,